

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาผลการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง แบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลตามช่วงเวลาที่กำหนดหลายครั้ง ในระหว่างการทดลอง โดยนำข้อมูลที่รวบรวมแล้วมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองใน 4 ลักษณะ ดังนี้ คือ

1. การกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น
2. การเป็นตัวของตัวเอง
3. การปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม
4. ภาพรวมทั้งสามด้าน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแทนความหมายต่าง ๆ มีดังนี้

df	หมายถึง	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ
SS	หมายถึง	ผลบวกของกำลังสองของคะแนนที่เบี่ยงเบนไปจากค่าเฉลี่ย
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของกำลังสองของคะแนนที่เบี่ยงเบนไปจากค่าเฉลี่ย
F	หมายถึง	อัตราส่วนเอฟ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปแบบตาราง แผนภูมิ และข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับ ภูมิหลังและพฤติกรรมของเด็กแต่ละคน ก่อนและหลังจากการได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด นีโอฮิวแมนนิส โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลของนักเรียนทั้งชั้น

ตอนที่ 2 ข้อมูลของนักเรียนรายบุคคล แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

- 1) ข้อมูลเชิงปริมาณ
- 2) ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ

รายละเอียดของข้อมูลทั้งหมดมีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของนักเรียนทั้งชั้น

ผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อมูลของนักเรียนทั้งชั้นได้แสดงไว้บนตารางที่ 1-8 และแผนภูมิที่ 1-4 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำของคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น หลังจากรับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
กลุ่มนักเรียน	9	2.4320	0.2702	
กิจกรรมนีโอฮิวแมนนิส	5	2.2931	0.4586	7.605*
ความคลาดเคลื่อน	45	2.7150	0.0603	
ผลรวม	59	7.4401	-	-

* $p < .001$ ($.001 F_{5,45} = 5.0007$)

จากตารางที่ 1 แสดงว่าคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น หลังจากรับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำของคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่น
ในตนเองด้านการเป็นตัวของตัวเอง หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด
นีโรฮิวแมนนิส

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
กลุ่มนักเรียน	9	1.4736	0.1637	
กิจกรรมนีโรฮิวแมนนิส	5	6.5118	1.3024	27.652*
ความคลาดเคลื่อน	45	2.1200	0.0471	
ผลรวม	59	10.1054	-	-

* $p < .001$ ($.001 F_{5,45} = 5.0007$)

จากตารางที่ 2 แสดงว่าคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเป็นตัว
ของตัวเอง หลังจากได้รับจากจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโรฮิวแมนนิส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .001

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำของคะแนนพฤติกรรมการ
 เชื่อมมั่นตนเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม หลังจากได้รับการจัด
 กิจกรรมตามแนวคิดโรฮิวแมนนิส

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
กลุ่มนักเรียน	9	0.8090	0.0899	
กิจกรรมโรฮิวแมนนิส	5	3.7872	0.7574	15.649*
ความคลาดเคลื่อน	45	2.1802	0.0484	
ผลรวม	59	6.7764	-	-

* $p < .001$ ($.001 F_{5,45} = 5.007$)

จากตารางที่ 3 แสดงว่าคะแนนพฤติกรรมการเชื่อมมั่นตนเองด้านการปรับตัว
 เข้ากับสิ่งแวดล้อม หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรฮิวแมนนิส แตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำของคะแนนพฤติกรรมความ
เชื่อมั่นในตนเองรวมทั้งสามด้าน หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด
นีโอฮิวแมนนิส

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
กลุ่มนักเรียน	9	8.336	0.926	
กิจกรรมนีโอฮิวแมนนิส	5	33.778	6.756	35.00*
ความคลาดเคลื่อน	45	8.671	0.193	
ผลรวม	59	50.785	-	-

* $p < .001$ ($.001 F_{5,45} = 5.0007$)

จากตารางที่ 4 แสดงว่าคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองรวมทั้งสามด้าน คือ ด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำของคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น จากผลการสังเกตการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสจำนวนครั้งที่สังเกต

ผลการสังเกตการจัดกิจกรรมนีโอฮิวแมนนิส	F	p
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2	0.0312	> 0.10
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 3	7.8818	< 0.01*
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 4	2.4624	> 0.05
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 5	5.4069	< 0.05*
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 6	24.2050	< 0.001*

จากตารางที่ 5 แสดงว่าคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น จากผลการสังเกตการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 3, 5 และ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01, .05 และ .001 ตามลำดับ ระหว่างครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 และ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .10 และ .05 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำของคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นตนเองด้านการเป็นตัวของตัวเอง จากผลการสังเกตการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสจำนวนครั้งที่สังเกต

ผลการสังเกตการจัดกิจกรรมนีโอฮิวแมนนิส	F	p
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2	27.117	< 0.001 *
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 3	30.519	< 0.0001*
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 4	74.000	< 0.0001*
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 5	53.047	< 0.0001*
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 6	207.880	< 0.0001*

จากตารางที่ 6 แสดงว่าคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นตนเองด้านการเป็นตัวของตัวเอง จากผลการสังเกตการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 และระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 3, 4, 5 และ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .0001

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำของคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม จากผลการสังเกตการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรฮิวแมนนิสจำนวนครั้งที่สังเกต

ผลการสังเกตการจัดกิจกรรมโรฮิวแมนนิส	F	p
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2	9.0441	< 0.01 *
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 3	5.4451	< 0.05 *
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 4	4.5343	< 0.05 *
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 5	31.7646	< 0.0001*
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 6	84.6563	< 0.0001*

จากตารางที่ 7 แสดงว่าคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม จากผลการสังเกตการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรฮิวแมนนิสระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 3 และ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 5 และ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .0001

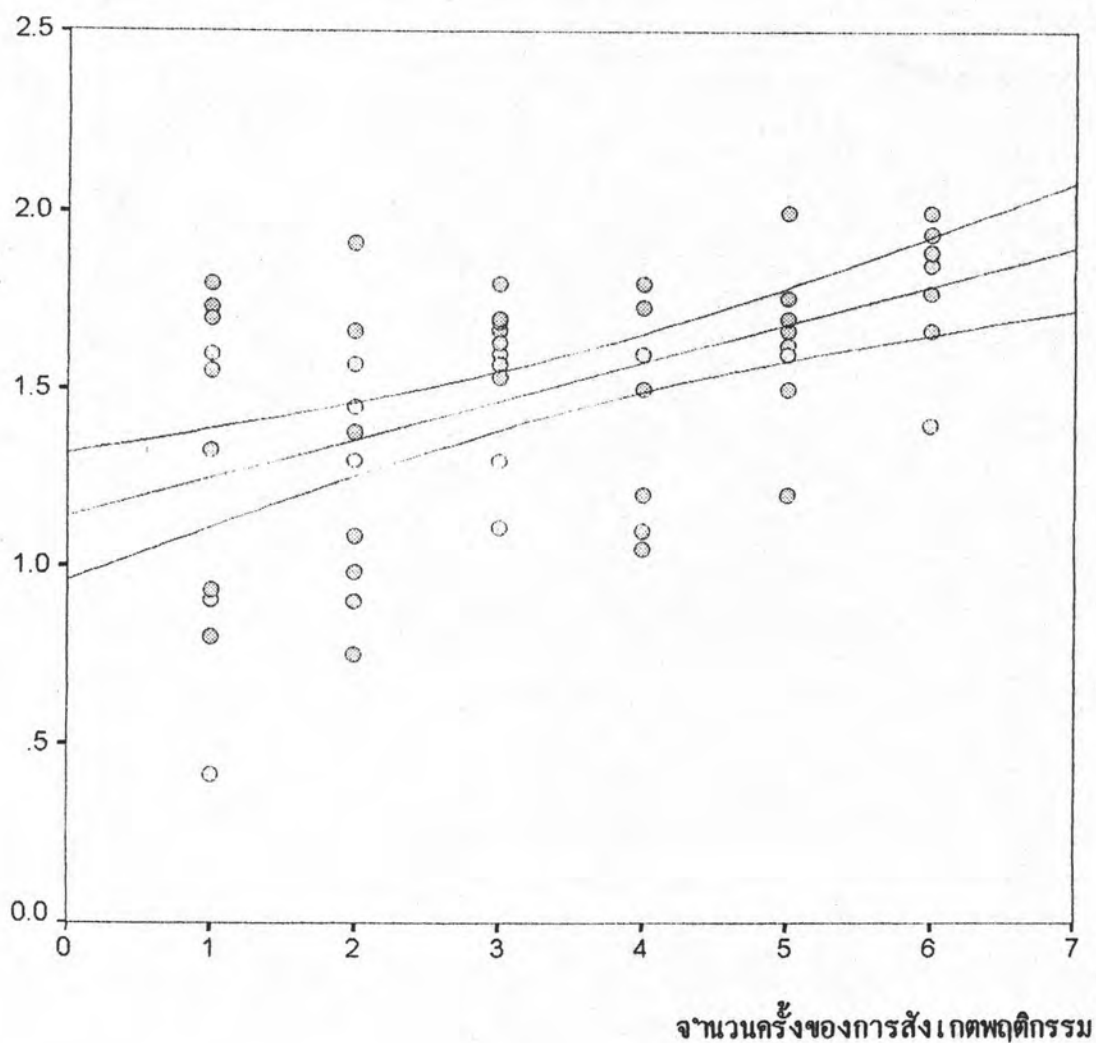
ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำของคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองรวมทั้งสามด้าน จากผลการสังเกตการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรฮิวแมนนิสจำนวนครั้งที่สังเกต

ผลการสังเกตการจัดกิจกรรมโรฮิวแมนนิส	F	P
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2	8.572	< 0.01 *
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 3	17.118	< 0.001 *
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 4	30.702	< 0.0001*
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 5	43.700	< 0.0001*
ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 6	125.819	< 0.0001*

จากตารางที่ 8 แสดงว่าคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองรวมทั้งสามด้าน คือด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม จากผลการสังเกตการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรฮิวแมนนิสระหว่างครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 และระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 4, 5 และ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .0001

แผนภูมิที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยของคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด
 นีโรวีแมนนิส

ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น

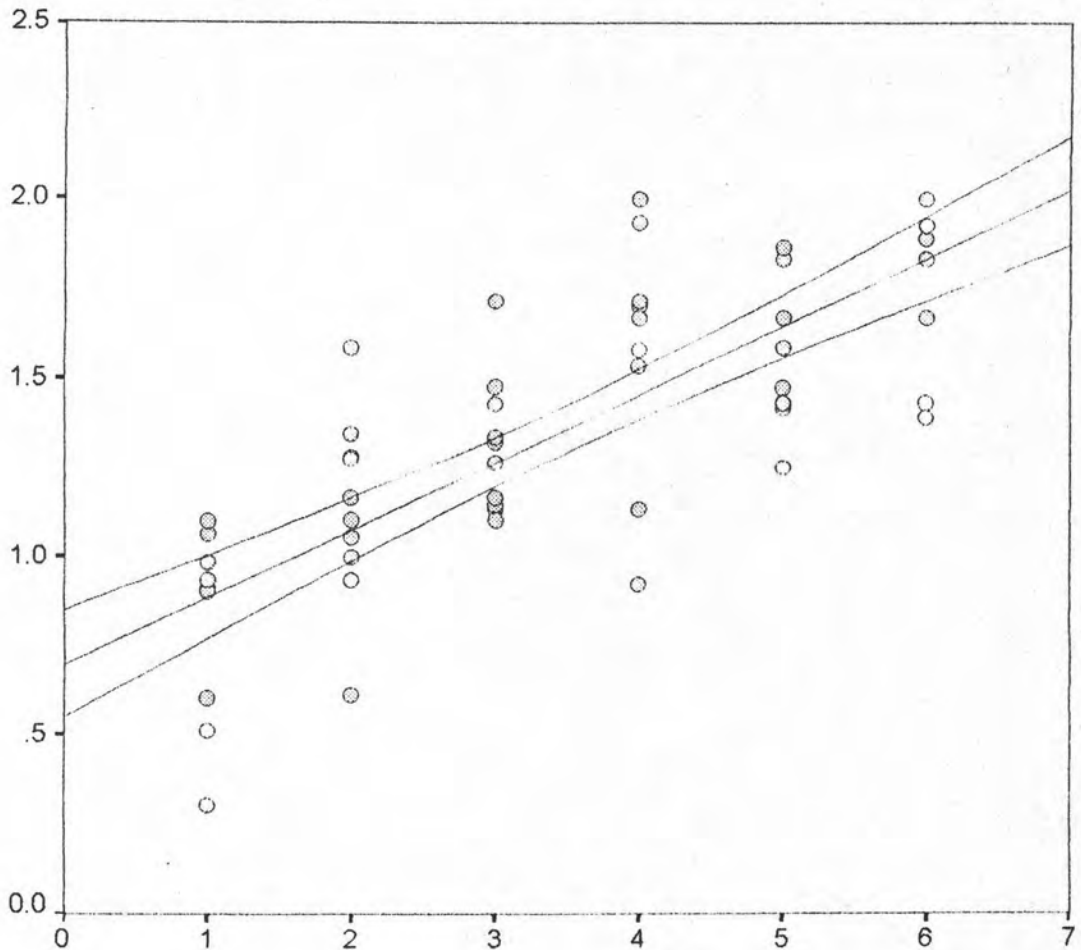

ค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ (R^2) = 0.2785

จากแผนภูมิที่ 1 แสดงว่าคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่นจะสูงขึ้น เป็นลำดับตามจำนวนครั้งที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด
 นีโรวีแมนนิส

แผนภูมิที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยของคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเป็นตัวของตัวเอง หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดธีโอรอฮิวแมนนิส

ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมด้านการเป็นตัวของตัวเอง

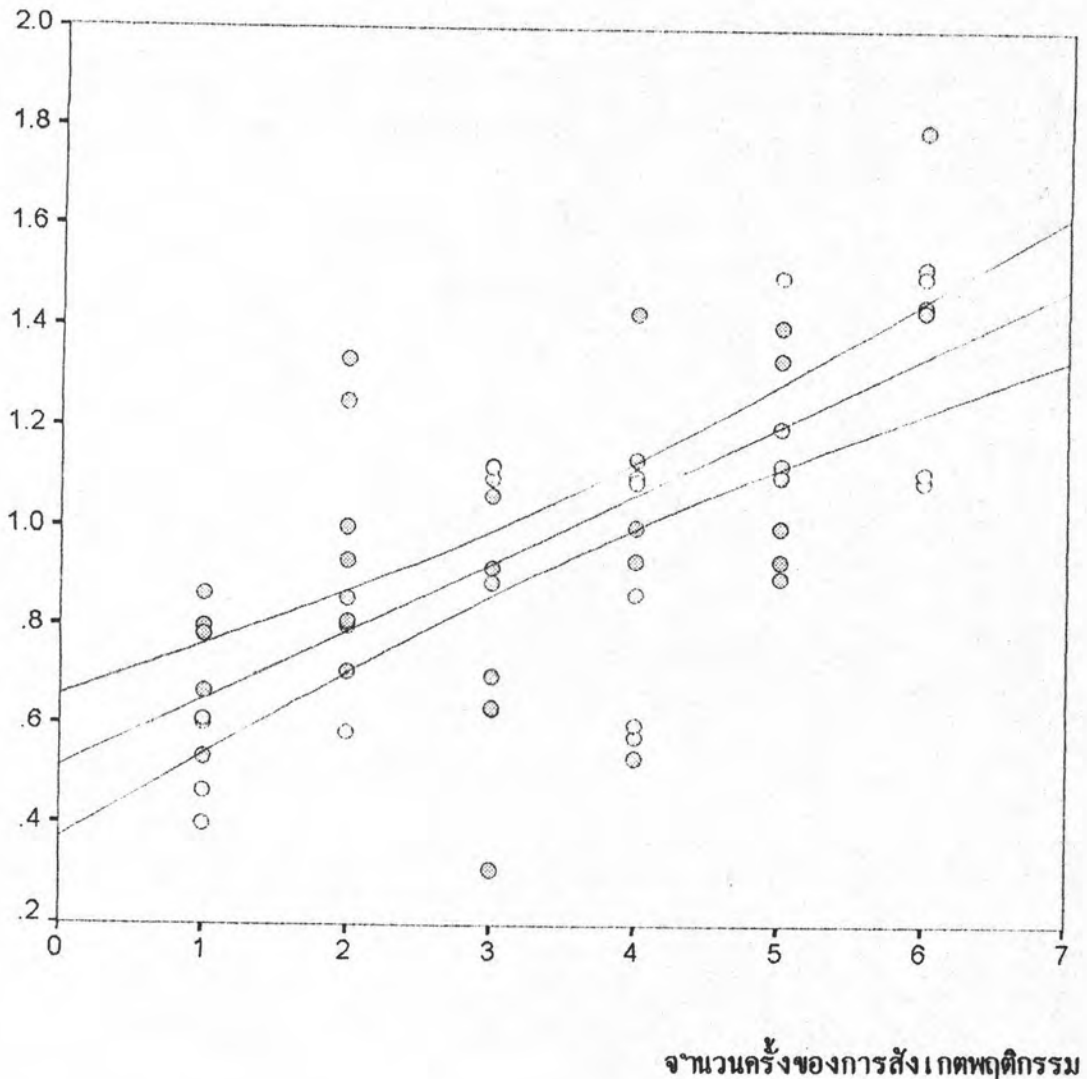
จำนวนครั้งของการสังเกตพฤติกรรม

ค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสีนใจ (R^2) = 0.6206

จากแผนภูมิที่ 2 แสดงว่าคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเป็นตัวของตัวเองจะสูงขึ้นเป็นลำดับตามจำนวนครั้งที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดธีโอรอฮิวแมนนิส

แผนภูมิที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยของคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม

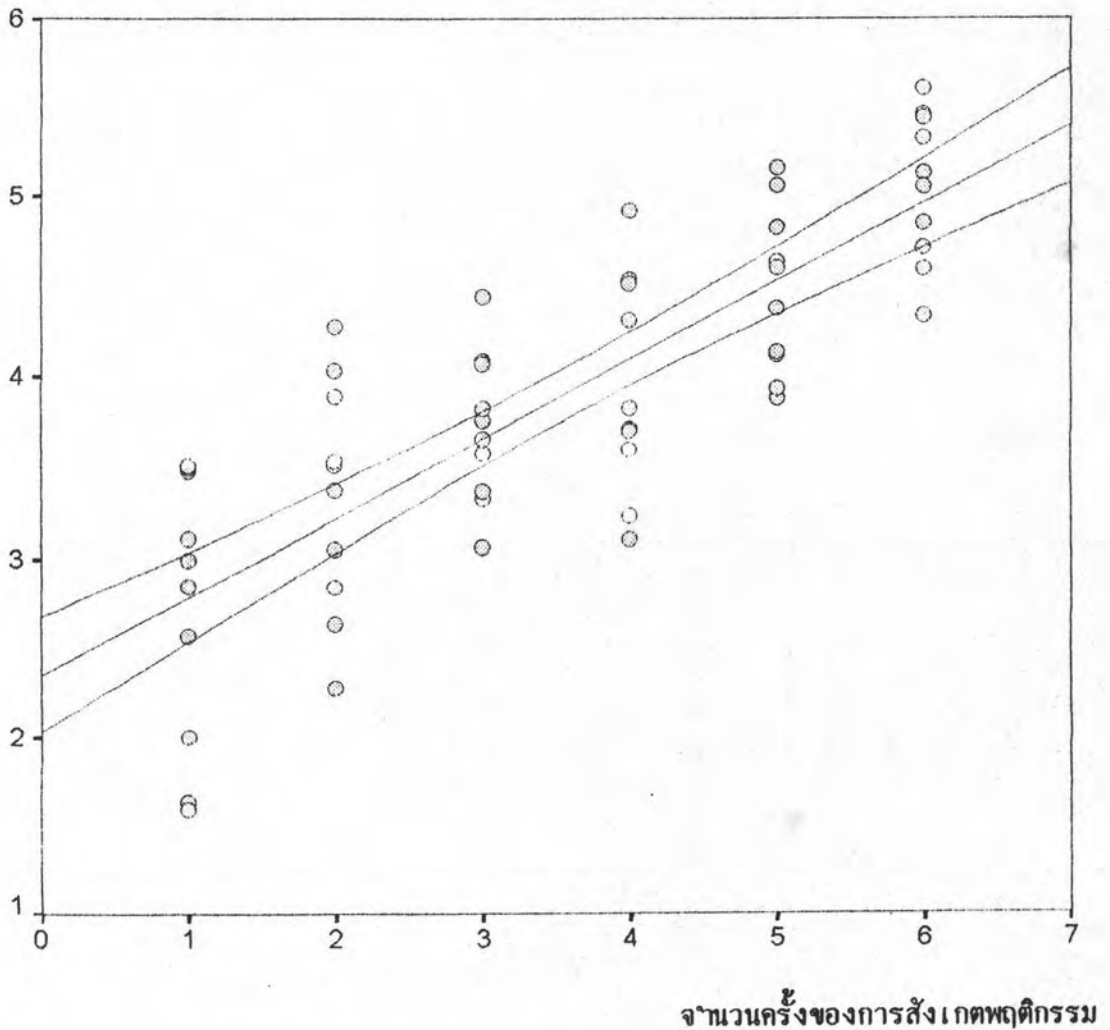

ค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ $(R^2) = 0.4899$

จากแผนภูมิที่ 3 แสดงว่าคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมจะสูงขึ้นเป็นลำดับตามจำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

แผนภูมิที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยของคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นตนเอง
รวมทั้งสามด้าน หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรอิวแมนนิส

ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมผลรวมทั้งสามด้าน

ค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ (R^2) = 0.6546

จากแผนภูมิที่ 4 แสดงว่าคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นตนเองรวมทั้งสามด้าน
คือด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับ
สิ่งแวดล้อมจะสูงขึ้น เป็นลำดับตามจำนวนครั้งที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรอิวแมนนิส

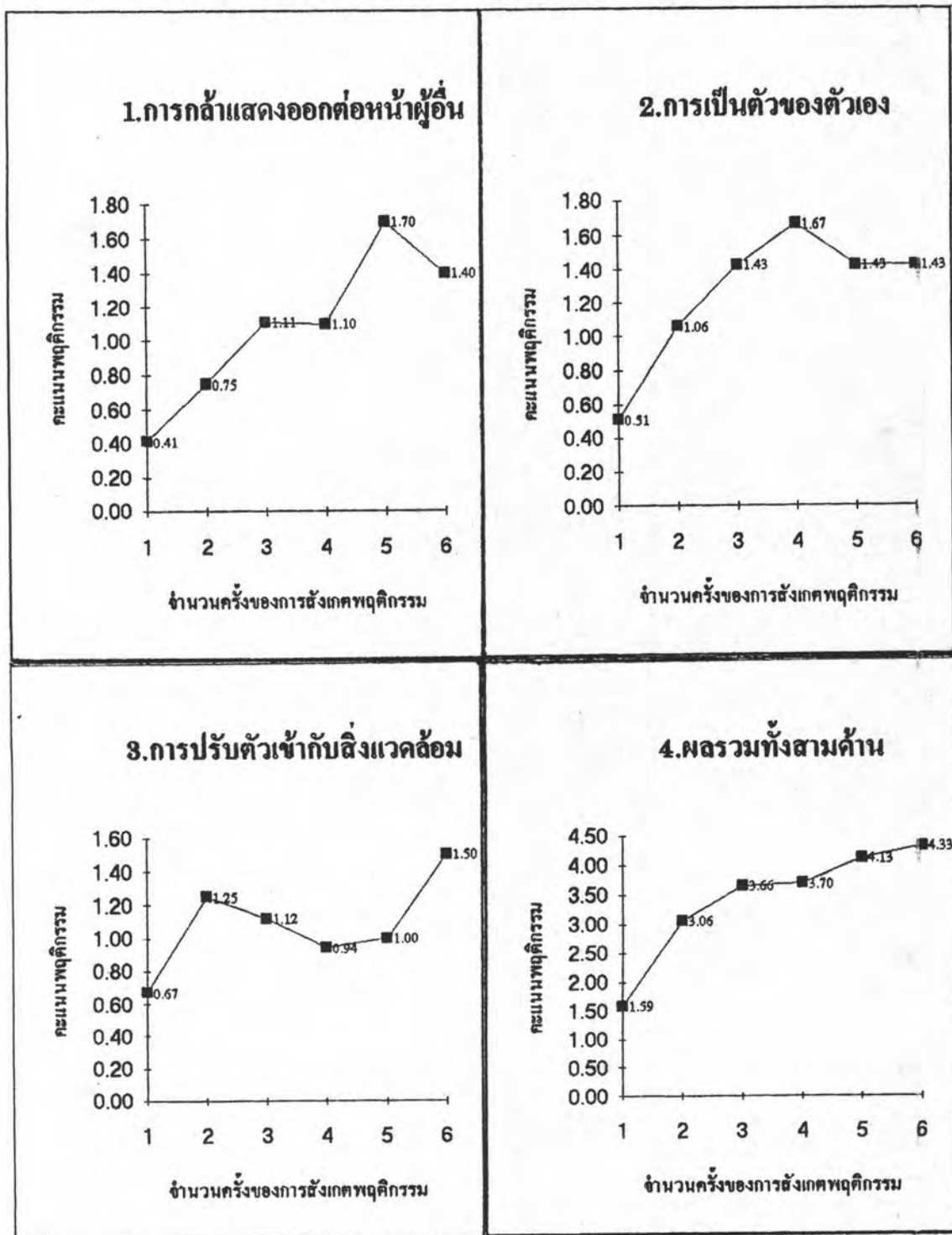
ตอนที่ 2 ข้อมูลของนักเรียนรายบุคคล

ผลการวิจัยเกี่ยวกับนักเรียนแต่ละคนได้นำเสนอในรูปของแผนภูมิและการบรรยายดังนี้

1) นักเรียนคนที่ 1 : เด็กชายรัชก

1.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

แผนภูมิที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และคะแนนรวมทั้งสาม ด้านของเด็กชายรัชก หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

จากแผนภูมิที่ 5 แสดงว่าเด็กชายรศักมีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และผลรวมทั้งสามด้าน สูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส กล่าวคือ

ด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น เด็กชายรศักมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,3,5 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 4,6 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่นสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการเป็นตัวของตัวเอง เด็กชายรศักมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,3,4,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 5 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเป็นตัวของตัวเองสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม เด็กชายรศักมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 3,4,5 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ผลรวมของความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้าน เด็กชายรศักมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับตามจำนวนครั้งที่ได้รับการสังเกต เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้านสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

1.2 ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ

เด็กชายร้ก อายุ 12.5 ปี ระดับสติปัญญา 44 ฐานะปานกลาง บิดามารดาแยกกันอยู่ ปัจจุบันอยู่ในความดูแลของมารดา มีพี่น้องรวมกัน 5 คน เป็นบุตรคนสุดท้อง มีนิสัยขี้อาย พูดน้อย เจ็บขริม ชอบแยกตัวและเล่นคนเดียว สามารถเข้ากับเพื่อนได้ดี สนใจเรียนบ้าง แต่ไม่มากนัก

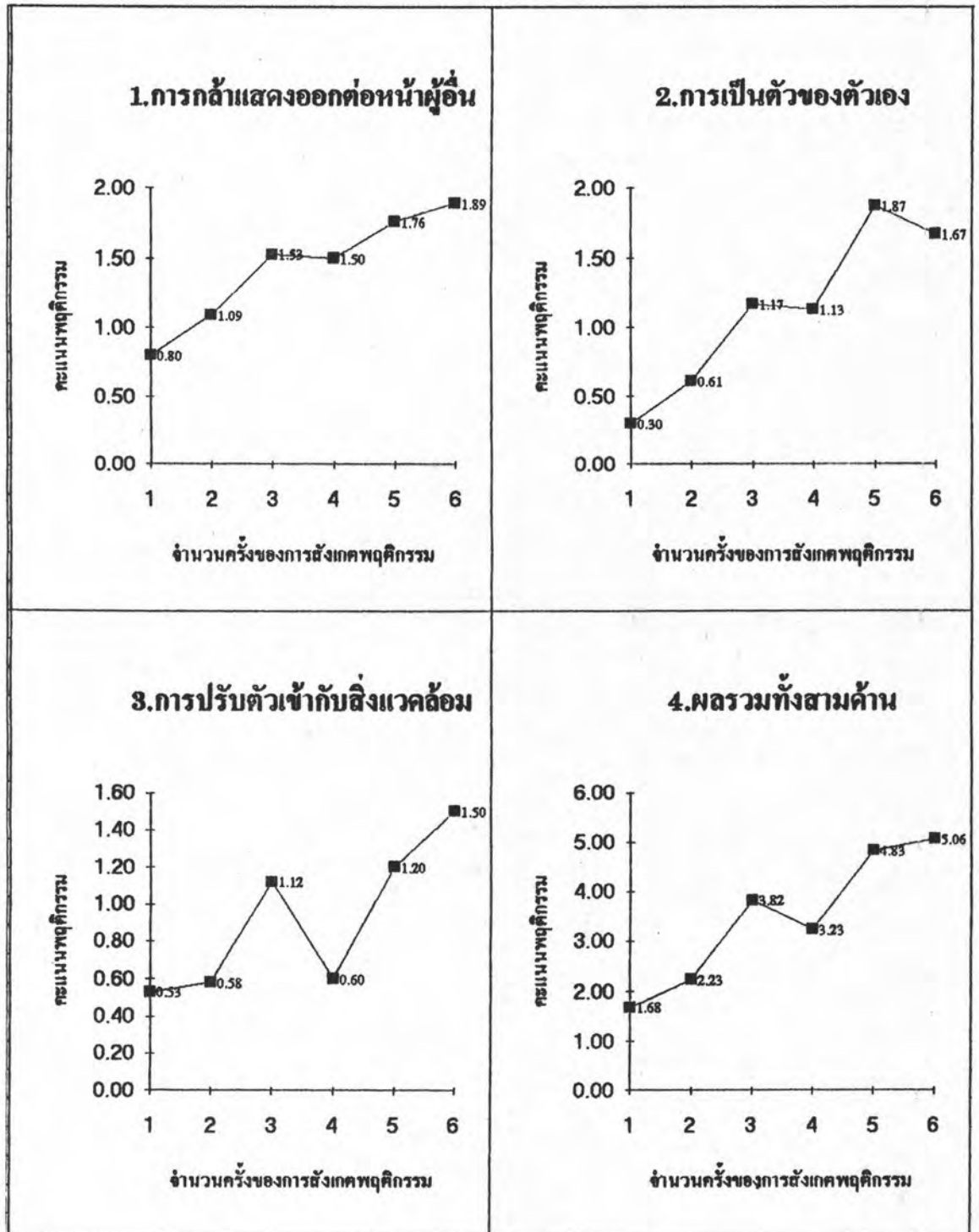
ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กชายร้กไม่กล้าแสดงออกทั้งด้านการพูดและการกระทำ ไม่สนใจเรียน ไม่เข้าร่วมในการทำกิจกรรมและการปฏิบัติงานกลุ่ม ไม่สามารถทำงานด้วยตนเองได้ แยกตัวไปเล่นหรือทำงานอื่นตามลำพัง ไม่สนใจการชักชวนให้เข้าร่วมกิจกรรม แก้ปัญหาไม่เป็น มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน ไม่ค่อยกล้าเผชิญสถานการณ์แปลกใหม่

หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กชายร้ก มีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและชัดเจน กล้าพูดหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมกับเพื่อน ๆ กล้าแสดงกิจกรรมคนเดียวต่อหน้าเพื่อนเมื่อได้รับการชักชวนหรือให้กำลังใจ การแยกตัวไปเล่นหรือทำงานคนเดียวลดลงและไม่ปรากฏานที่สุด การขอร้องให้เพื่อนช่วยเหลือลดลง ซึ่งยังคงมีปรากฏให้เห็นในบางกิจกรรม สามารถคิดและตัดสินใจในการทำงานด้วยตนเองมากขึ้น เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนมากขึ้น รู้จักแบ่งปันสิ่งของและให้ความร่วมมือกับเพื่อน ๆ ในการทำงานหรือปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม กล้าเผชิญสถานการณ์ใหม่ ๆ และรู้จักคิดสร้างสรรค์งานที่แตกต่างจากเพื่อน

2) นักเรียนคนที่ 2 : เด็กชายไรต์

2.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

แผนภูมิที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และคะแนนรวมทั้งสามด้านของเด็กชายไรต์ หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

จากแผนภูมิที่ 6 แสดงว่าเด็กชายรัตน์มีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และผลรวมทั้งสามด้าน สูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส กล่าวคือ

ด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น เด็กชายรัตน์มีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,3,5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่นสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการเป็นตัวของตัวเอง เด็กชายรัตน์มีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,3,5 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 4,6 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเป็นตัวของตัวเองสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม เด็กชายรัตน์มีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,3,5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ผลรวมของความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้าน เด็กชายรัตน์มีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,3,5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้านสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

2.2 ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ

เด็กชายโรนิต อายุ 11.9 ปี ระดับสติปัญญา 54 ฐานะทางบ้านดี อยู่ร่วมกับบิดามารดา มีพี่น้องรวม 3 คน เป็นบุตรคนกลาง มีนิสัยข่างพูด แต่พูดซ้ำไปซ้ำมา ชอบเล่น ไม่สนใจเรียน ชอบแสดงออกและชอบคำชม มีสมาธิและช่วงความสนใจสั้นมาก มีปัญหาทะเลาะวิวาทกับเพื่อนเสมอ ๆ ไม่ค่อยสนใจเรียน

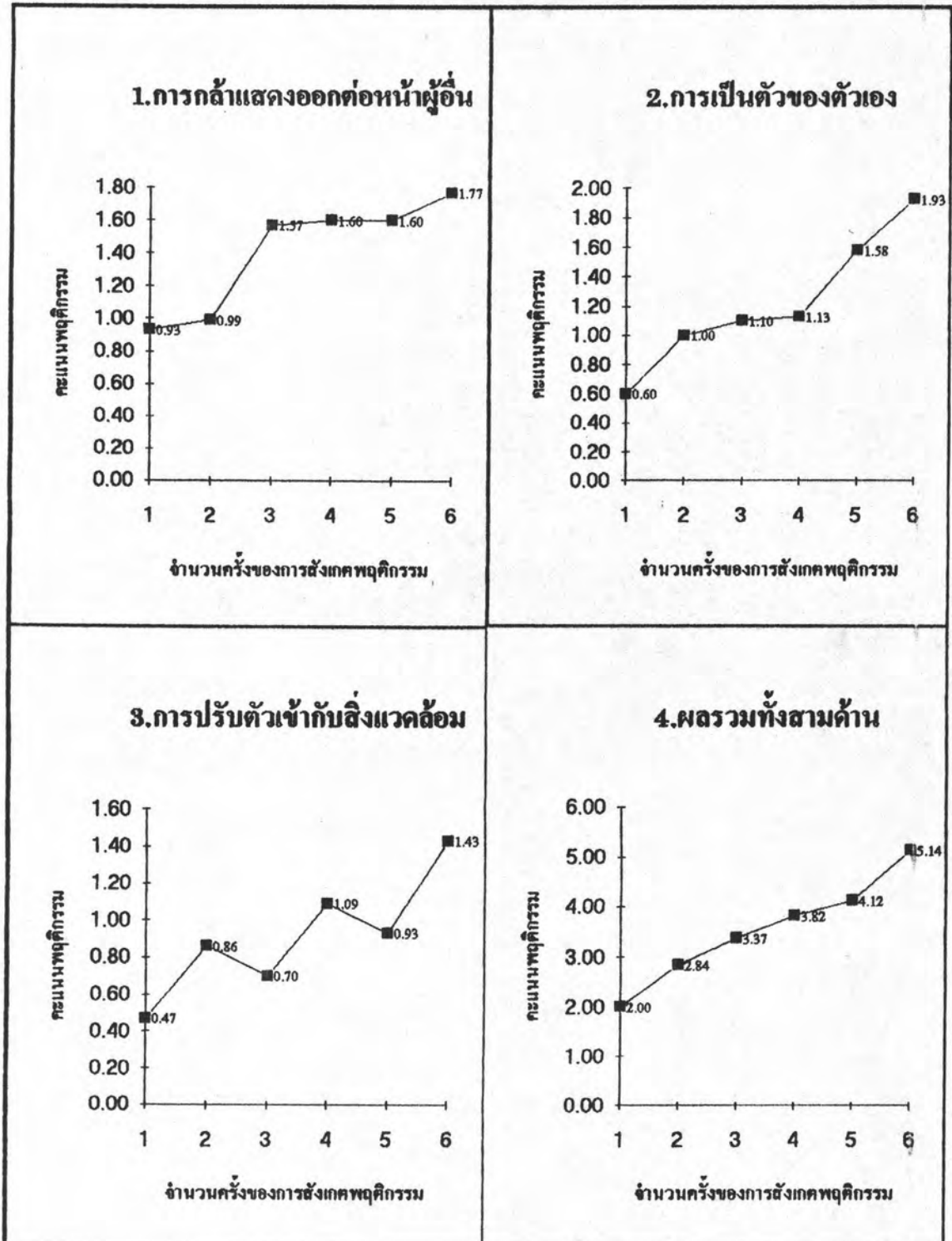
ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กชายโรนิตชอบแสดงออก แต่เป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน เข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมเป็นบางครั้ง แต่ไม่รอให้กิจกรรมเสร็จสิ้น จะหมดความสนใจเมื่อเพื่อนปฏิบัติกิจกรรม โดยแยกตัวไปเล่นคนเดียว หรือเข้าหาเพื่อน ไม่สามารถปฏิบัติงานร่วมกับกลุ่มได้ ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แย่งสิ่งของ รังแกเพื่อน มีปัญหาทะเลาะกับเพื่อนตลอดเวลา และไม่ยอมรับเมื่อตนเองทำความคิดเมื่อโกรธ ไม่พอใจหรือน้อยใจ จะทำร้ายเพื่อน ไม่เข้าร่วมกิจกรรม ไม่สนใจคำแนะนำหรือตักเตือน

หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กชายโรนิตมีการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน แม้บางครั้งการแสดงออกจะแปรตามสภาพอารมณ์ในขณะนั้น มีการแสดงออกในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนมากขึ้น เข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมสม่ำเสมอ รู้จักแบ่งปันสิ่งของและให้ความร่วมมือกับเพื่อน ๆ มีความอดทนรอคอยเพื่อนในการทำกิจกรรม มีความสนใจต่อการเรียนมากขึ้น ทำกิจกรรมได้เป็นเวลานานและทำผลงานเสร็จสิ้น รู้จักขอโทษเมื่อทำความคิด มีอารมณ์เย็นขึ้น การทะเลาะกับเพื่อนลดลง เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำมากขึ้น

3) นักเรียนคนที่ 3 : เด็กชายเพชร

3.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

แผนภูมิที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และคะแนนรวมทั้งสามด้านของเด็กชายเพชรหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

จากแผนภูมิที่ 7 แสดงว่าเด็กชายเพชรมีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และผลรวมทั้งสามด้าน สูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส กล่าวคือ

ด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น เด็กชายเพชรมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับตามจำนวนครั้งที่สังเกต เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่นสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการเป็นตัวของตัวเอง เด็กชายเพชรมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับตามจำนวนครั้งที่สังเกต เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเป็นตัวของตัวเองสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม เด็กชายเพชรมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2, 4, 6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 3, 5 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ผลรวมของความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้าน เด็กชายเพชรมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับตามจำนวนครั้งที่ได้รับการสังเกต เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้านสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

3.2 ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ

เด็กชายเพชร อายุ 7.11 ปี ระดับสติปัญญา 50 ฐานะทางบ้านค่อนข้างดี อยู่ร่วมกับบิดามารดา มีพี่น้องรวม 2 คน เป็นบุตรคนเล็ก มีนิสัยค่อนข้างขี้อายใจน้อย เจ็บขริมเป็นบางครั้ง เวลาพูด ขอบพูดซ้ำเรื่องเดิม ชอบคำชม สามารถเข้ากับเพื่อนได้ดี และมักเป็นฝ่ายถูกเพื่อนรังแก สนใจเรียนบ้าง แต่ไม่มากนัก

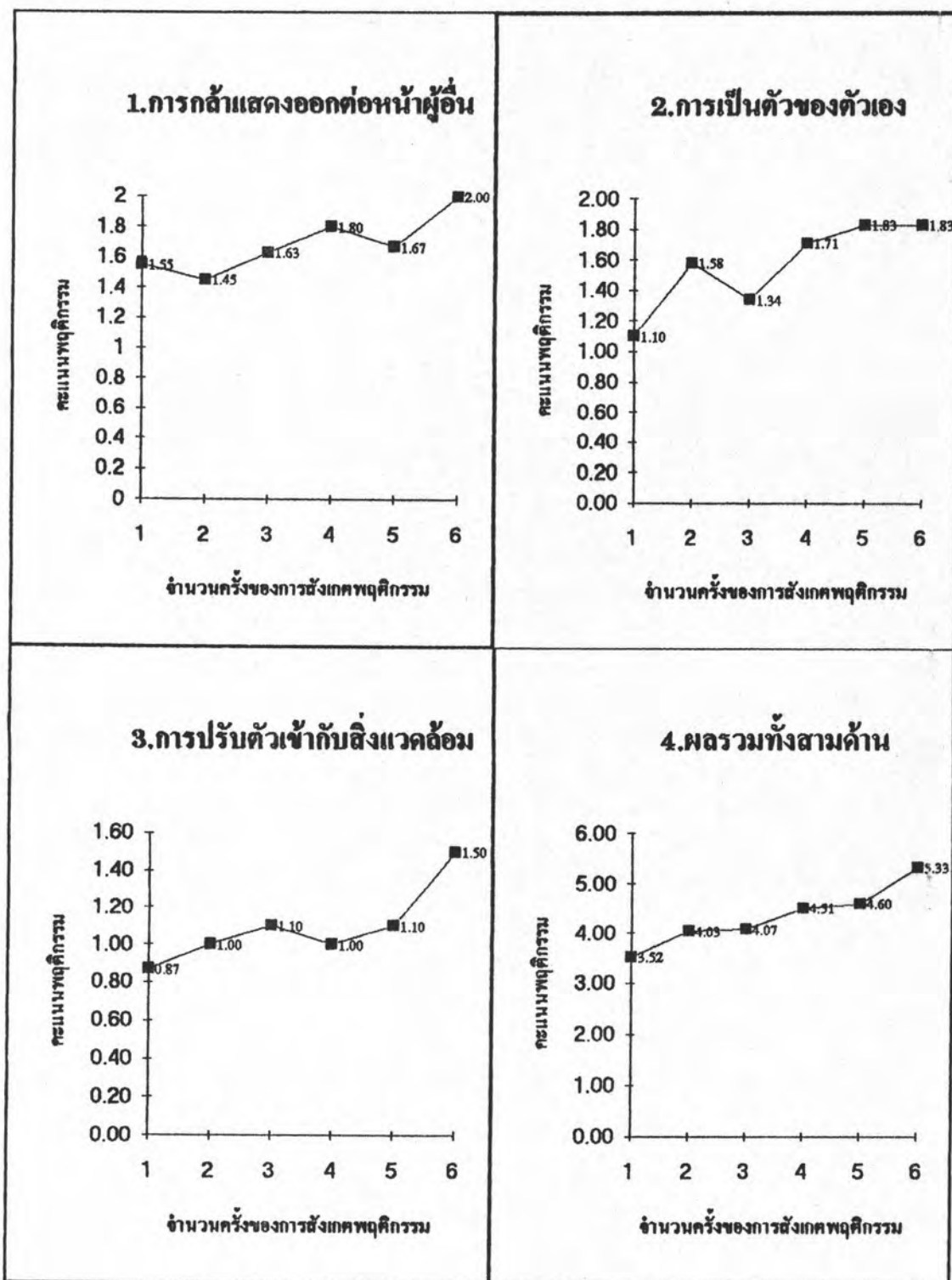
ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กชายเพชรไม่ค่อยสนใจเรียน เข้าร่วมกิจกรรมเป็นบางครั้ง แต่ไม่ครบทุกขั้นตอน จะแยกไปนั่งเล่นคนเดียวหรือพูดคุยกับเพื่อน ชอบทำกิจกรรมคนเดียว ไม่ชอบให้ผู้อื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง ช่วยตัวเองได้ แต่แก้ปัญหาไม่เป็น ไม่ชอบทำกิจกรรมกลุ่มและไม่ให้ความช่วยเหลือเพื่อน ไม่แบ่งปันสิ่งของให้เพื่อน การแสดงออกทั้งด้านการพูดและการกระทำค่อนข้างน้อย

หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กชายเพชรมีการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนแบบค่อยเป็นค่อยไป และอัตราการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างคงที่ มีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น มีความอดทนและทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องจนงานสำเร็จ กล้าแสดงออกคนเดียวต่อหน้าเพื่อน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ดีขึ้น แสดงความพอใจต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อน และทำงานได้เป็นเวลานาน ให้ความร่วมมือและแบ่งปันสิ่งของกับเพื่อนในขณะทำกิจกรรมกลุ่ม รู้จักขอโทษและช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรมร่วมกัน มีความคิดสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรมที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ

4) นักเรียนคนที่ 4 : เด็กชายเบิ้ล

4.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

แผนภูมิที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และคะแนนรวมทั้งสาม ด้านของเด็กชายเบิ้ล หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

จากแผนภูมิที่ 8 แสดงว่าเด็กชายเบ็ลมีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และผลรวมทั้งสามด้าน สูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรฮิวแมนนิส กล่าวคือ

ด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น เด็กชายเบ็ลมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 3,4,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 2,5 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่นสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรฮิวแมนนิส

ด้านการเป็นตัวของตัวเอง เด็กชายเบ็ลมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,4,5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเป็นตัวของตัวเองสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรฮิวแมนนิส

ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม เด็กชายเบ็ลมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,3,5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรฮิวแมนนิส

ผลรวมของความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้าน เด็กชายเบ็ลมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับตามจำนวนครั้งที่ได้รับการสังเกต เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้านสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรฮิวแมนนิส

4.2 ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ

เด็กชายเบิ้ล อายุ 6.8 ปี ระดับสติปัญญา 74 ฐานะค่อนข้างดี อยู่ร่วมกับบิดามารดา มีพี่น้องรวม 2 คน เป็นบุตรคนเล็ก มีนิสัยชอบสนุก ช่างพูด ชอบแสดงออก แสดงอาการก้าวร้าวมากเมื่อโกรธหรือถูกทาร้าย มีปัญหาทะเลาะกับเพื่อนเป็นบางครั้ง สนใจและทำงานในระยะเวลาสั้น ๆ

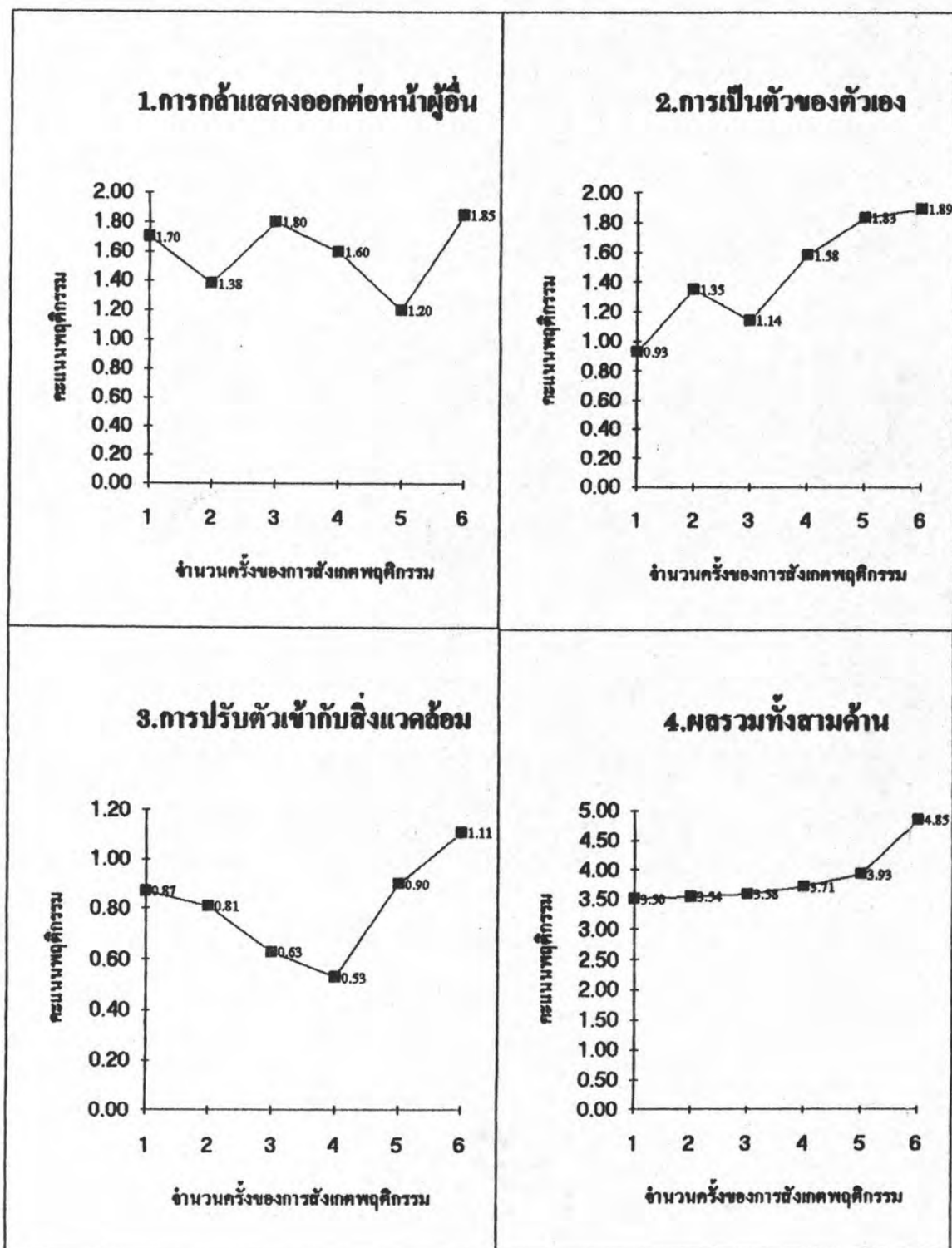
ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรฮิวแมนนิส เด็กชายเบิ้ลเข้าร่วมและปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ แต่กล้าแสดงออกเป็นบางกิจกรรม ไม่กล้าตัดสินใจในการทำงาน ต้องขอความช่วยเหลือหรือคำแนะนำจากครูและเพื่อน ขาดความอดทน จะมีอารมณ์รุนแรงมากเมื่อโกรธ ชอบแย่งสิ่งของกับเพื่อน มีปัญหาทะเลาะกับเพื่อนเสมอ และไม่ยอมรับผิดเมื่อกระทำความผิด ไม่ค่อยชอบเข้าร่วมในสถานการณ์แปลกใหม่

หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรฮิวแมนนิส เด็กชายเบิ้ลมีการเปลี่ยนแปลงแม้จะไม่เด่นชัดเท่าเพื่อน ๆ ส่วนใหญ่ เข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ กล้าแสดงออกคนเดียวมากขึ้น การขอความช่วยเหลือจากครูและเพื่อนน้อยลง กล้าตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตัวเองมากขึ้น สนใจและตั้งใจทำงานจนสำเร็จ ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในการทำกิจกรรมกลุ่ม มีเหตุผลและปฏิบัติตามคำแนะนำ การแย่งสิ่งของลดลงและยอมให้เพื่อนยืมสิ่งของ การทะเลาะกับเพื่อนยังมีบ้าง แต่น้อยลง กล้ายอมรับผิดและขอโทษเมื่อทำผิด มีการเข้าร่วมกับสถานการณ์ใหม่ ๆ บ้าง และคิดทำสิ่งใหม่ ๆ ได้เป็นบางครั้ง

5) นักเรียนคนที่ 5 : เด็กชายตึก

5.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

แผนภูมิที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และคะแนนรวมทั้งสามด้านของเด็กชายตึก หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

จากแผนภูมิที่ 9 แสดงว่าเด็กชายดีมีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และผลรวมทั้งสามด้าน สูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส กล่าวคือ

ด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น เด็กชายดีมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 3,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 2,4,5 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่นสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการเป็นตัวของตัวเอง เด็กชายดีมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,4,5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเป็นตัวของตัวเองสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม เด็กชายดีมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 2,3,4 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ผลรวมของความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้าน เด็กชายดีมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับตามจำนวนครั้งที่ได้รับการสังเกต เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้านสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

5.2 ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ

เด็กชายตึก อายุ 7.7 ปี ระดับสติปัญญา 78 ซึ่งสูงกว่าเด็กอื่น ๆ ในชั้น ฐานะดี อยู่ร่วมกับบิดามารดามีพี่น้องรวม 2 คน เป็นบุตรคนเล็ก มีนิสัยเอาแต่ใจตนเอง ใจร้อน เจ้าอารมณ์ โมโหร้าย ชอบเอาชนะและรังแกผู้อื่นเสมอ พูดเก่ง ชน กล้าแสดงออก ไม่เชื่อฟัง ไม่สนใจการเรียน

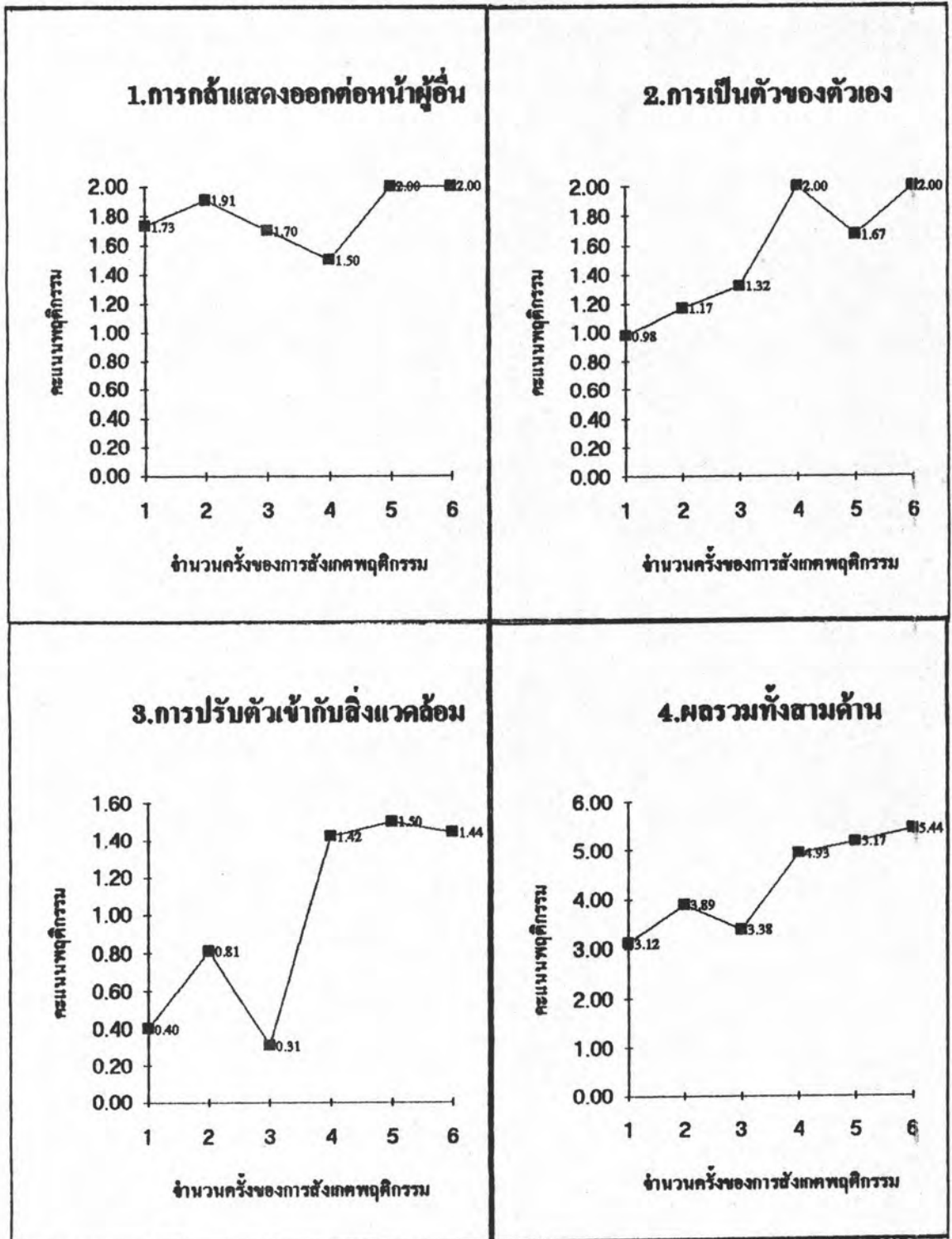
ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กชายตึกเข้าร่วมกิจกรรมเป็นบางครั้ง ชอบทำเป็นคนแรก และไม่ยอมให้ผู้อื่นทำก่อนตน เอาแต่ใจตนเอง ค่อนข้างดี ไม่ฟังคำแนะนำหรือตักเตือน ชอบเข้าหาเพื่อน รังแกและแย่งสิ่งของเพื่อน เข้ากับเพื่อนไม่ค่อยได้ มีปัญหาทะเลาะกับเพื่อนบ่อย ๆ ไม่ยอมรับความจริง ไม่ยอมรับความผิดและกล่าวโทษเพื่อน สามารถแก้ปัญหาได้ในบางเรื่อง สนใจและทำงานในระยะเวลาสั้น ๆ เมื่อไม่พอใจจะไปเล่นสิ่งของหรือเดินออกนอกห้องเรียน บางครั้งทำลายสิ่งของทั้งของตนเองและผู้อื่น

หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กชายตึกมีการเปลี่ยนแปลงตัวที่สุดด้านเด็กทั้งชั้น และคะแนนในต้นและครึ่งก็ขึ้น ๆ ลง ๆ ไม่ค่อยสม่ำเสมอ แปรตามสภาพอารมณ์ค่อนข้างมาก จะเห็นได้ว่าการพัฒนาพฤติกรรมในด้านที่เกี่ยวข้องกับตัวเอง ค่อนข้างดี แต่ในด้านที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นจะมีการพัฒนาค่อนข้างช้า ให้ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมได้เป็นเวลานานขึ้น มีความอดทนรอคอยและรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามได้ดีขึ้น การเชื่อฟังมีมากขึ้น การทะเลาะกับเพื่อนยังมีบ้างแต่ค่อยลง การรังแกและแย่งสิ่งของเพื่อนค่อยลง มีเหตุผล รู้จักยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนมากขึ้น สนใจและให้ความร่วมมือช่วยเหลือเพื่อนเป็นบางครั้ง กล้ายอมรับผิดและยอมรับความจริง รู้จักขอโทษและขอบคุณเพื่อน ทำงานได้ต่อเนื่อง เป็นเวลานานจนงานสำเร็จ สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดีขึ้น มีการคิดและทำงานที่แปลกใหม่เป็นบางครั้ง

6) นักเรียนคนที่ 6 : เด็กหญิงหมีว

6.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

แผนภูมิที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และคะแนนรวมทั้งสามด้านของเด็กหญิงหมีว หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

จากแผนภูมิที่ 10 แสดงว่าเด็กหญิงหมีมีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และผลรวมทั้งสามด้าน สูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส กล่าวคือ

ด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น เด็กหญิงหมีมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 3,4 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่นสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการเป็นตัวของตัวเอง เด็กหญิงหมีมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,3,4,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 5 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเป็นตัวของตัวเองสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม เด็กหญิงหมีมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,4,5 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 3,6 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ผลรวมของความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้าน เด็กหญิงหมีมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,4,5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้านสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

6.2 ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ

เด็กหญิงหมีว อายุ 10.8 ปี ระดับสติปัญญา 47-49 ฐานะดี อยู่ร่วมกับบิดามารดา มีพี่น้อง 2 คน เป็นบุตรคนโต มีนิสัยข่างพูด เจ้าอารมณ์ เอาแต่ใจ ตนเอง ชอบให้คนเอาใจ ขนและดื้อรั้นมาก สนใจเรียนเป็นบางครั้ง

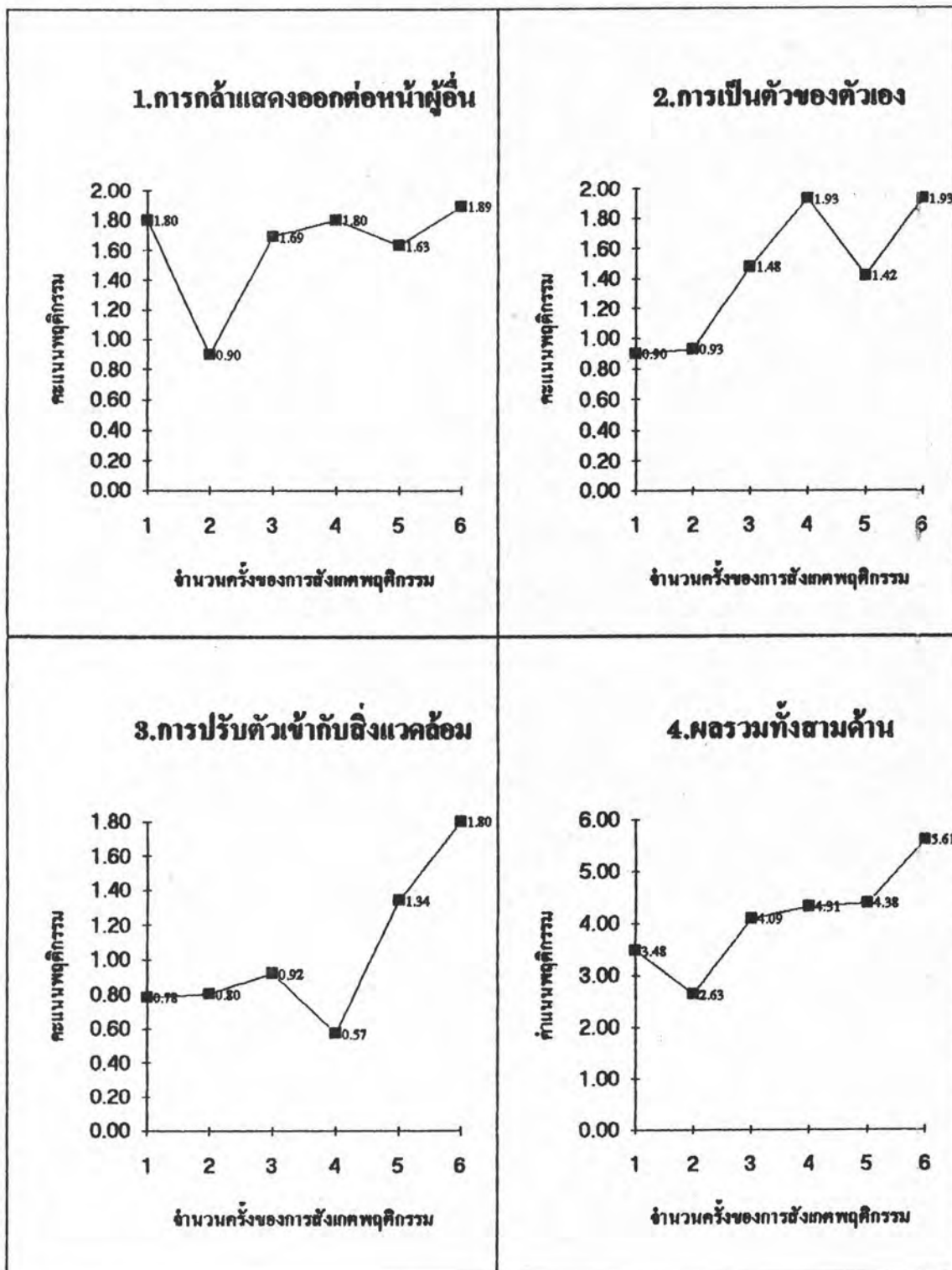
ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กหญิงหมีว สนใจและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ แต่ไม่ทำอย่างต่อเนื่อง กล้าแสดงออกเป็นบางอย่าง ชอบ เอาชนะเพื่อน ไม่ยอมให้เพื่อนทำก่อน ไม่ค่อยอยู่นิ่ง ช่วยเหลือตัวเองได้ แก้ปัญหาได้บ้าง ไม่ค่อยให้ความช่วยเหลือและร่วมมือกับเพื่อนในการทำกิจกรรม ชอบแย่งสิ่งของและทะเลาะ กับเพื่อนเสมอ ไม่กล้ายอมรับผิด ขาดความอดทนและสนใจเรียนในระยะเวลาสั้น

หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กหญิงหมีว มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างช้า และคะแนนในแต่ละครั้งขึ้นลงแปรเปลี่ยนตามสภาพอารมณ์ค่อนข้างมาก จะเห็นได้ว่าการพัฒนาในด้านที่เกี่ยวข้องกับตัวเองค่อนข้างดี แต่ในด้านที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นมีการพัฒนาไม่ค่อยสม่ำเสมอ ให้ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ และทำอย่างต่อเนื่อง มีความอดทนและมีเหตุผลมากขึ้น เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำได้ดีขึ้น รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตาม มีการแก้ปัญหาได้ดีขึ้น การให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนมีมากขึ้น การแย่งสิ่งของและทะเลาะกับเพื่อนมีน้อยลง กล้ายอมรับผิดและขอโทษเมื่อมีการซักถาม สามารถทำกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ได้มากขึ้น มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน และสามารถทำงานที่แปลกแตกต่าง ๆ จากเพื่อนได้เป็นบางครั้ง

7) นักเรียนคนที่ 7 : เด็กหญิงนก

7.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

แผนภูมิที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และคะแนนรวมทั้งสามด้านของเด็กหญิงนก หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

จากแผนภูมิที่ 11 แสดงว่าเด็กหญิงนภมีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และผลรวมทั้งสามด้าน สูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส กล่าวคือ

ด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น เด็กหญิงนภมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 3,4,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 2,5 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่นสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการเป็นตัวของตัวเอง เด็กหญิงนภมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,3,4,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 5 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเป็นตัวของตัวเองสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม เด็กหญิงนภมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,3,5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ผลรวมของความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้าน เด็กหญิงนภมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 3,4,5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้านสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

7.2 ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ

เด็กหญิงนก อายุ 10.6 ปี ระดับสติปัญญา 55 ฐานะปานกลาง อยู่ร่วมกับบิดามารดา มีพี่น้องรวมกัน 3 คน เป็นบุตรคนเล็ก มีนิสัยเรียบร้อย ค่อนข้างเงียบขรึม พูดน้อยชอบช่วยเหลือ และเข้ากับเพื่อนได้ดี

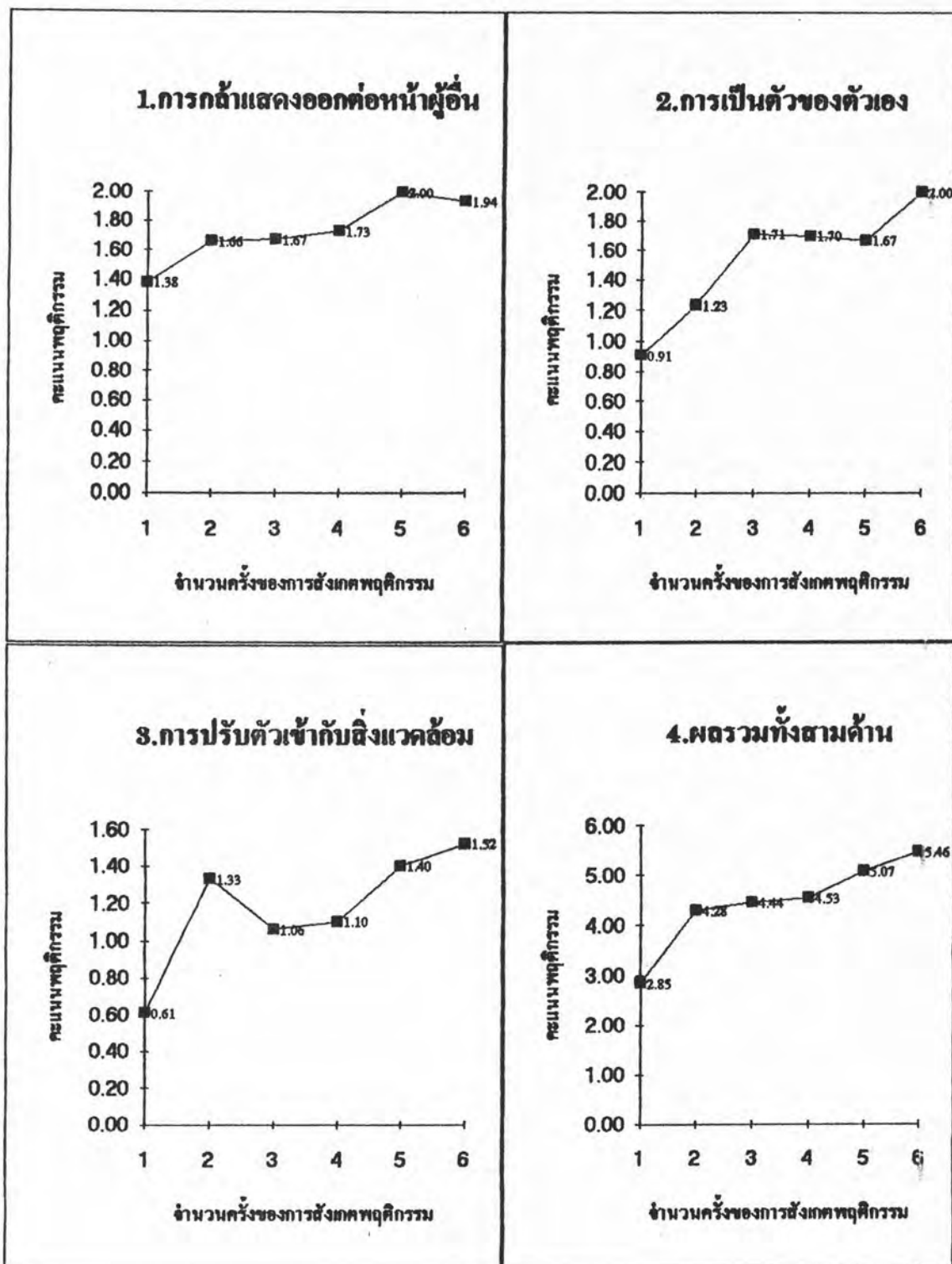
ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กหญิงนกสนใจ และเข้าร่วมกิจกรรมเป็นบางครั้ง พูดเสียงเบา กล้าแสดงออก แก้ปัญหาและทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองได้บ้าง มีการแย่งสิ่งของและทะเลาะกับเพื่อนเป็นบางครั้ง สามารถเข้ากับเพื่อนได้ดี ให้ความช่วยเหลือและให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ

หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กหญิงนก มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างดี แต่ไม่ค่อยสม่ำเสมอแปรตามสภาพอารมณ์พอสมควร ให้ความสนใจ และเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและเป็นเวลานานขึ้น กล้าพูดและถามมากขึ้น กล้าแสดงออก ด้านการกระทำในกิจกรรมแปลกใหม่มากขึ้น การตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ดีขึ้น การแย่งสิ่งของและมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนค่อนข้างน้อย ให้ความช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดี สามารถทำงานได้ในระยะเวลา และมึผลงานแปลกใหม่ในบางครั้ง

8) นักเรียนคนที่ 8 : เด็กหญิงแห้วม

8.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

แผนภูมิที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และคะแนนรวมทั้งสามด้านของเด็กหญิงแห้วม หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

จากแผนภูมิที่ 12 แสดงว่าเด็กหญิงแห่มมีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และผลรวมทั้งสามด้าน สูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส กล่าวคือ

ด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น เด็กหญิงแห่มมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้น เป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,3,4,5 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 6 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่นสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการเป็นตัวของตัวเอง เด็กหญิงแห่มมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้น เป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,3,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 4,5 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเป็นตัวของตัวเองสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม เด็กหญิงแห่มมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้น เป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,4,5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ผลรวมของความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้าน เด็กหญิงแห่มมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้น เป็นลำดับตามจำนวนครั้งที่ได้รับการสังเกต เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้านสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

8.2 ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ

เด็กหญิงแพม อายุ 6.7 ปี ระดับสติปัญญา 60 ฐานะค่อนข้างดี อยู่ร่วมกับบิดามารดา เป็นบุตรคนเดียว มีนิสัยใจดี พูดน้อยและเสียงเบา ทำงานช้า ชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิง ช่วยเหลือเพื่อน เข้ากับเพื่อนได้ดี มักถูกเพื่อนรังแก

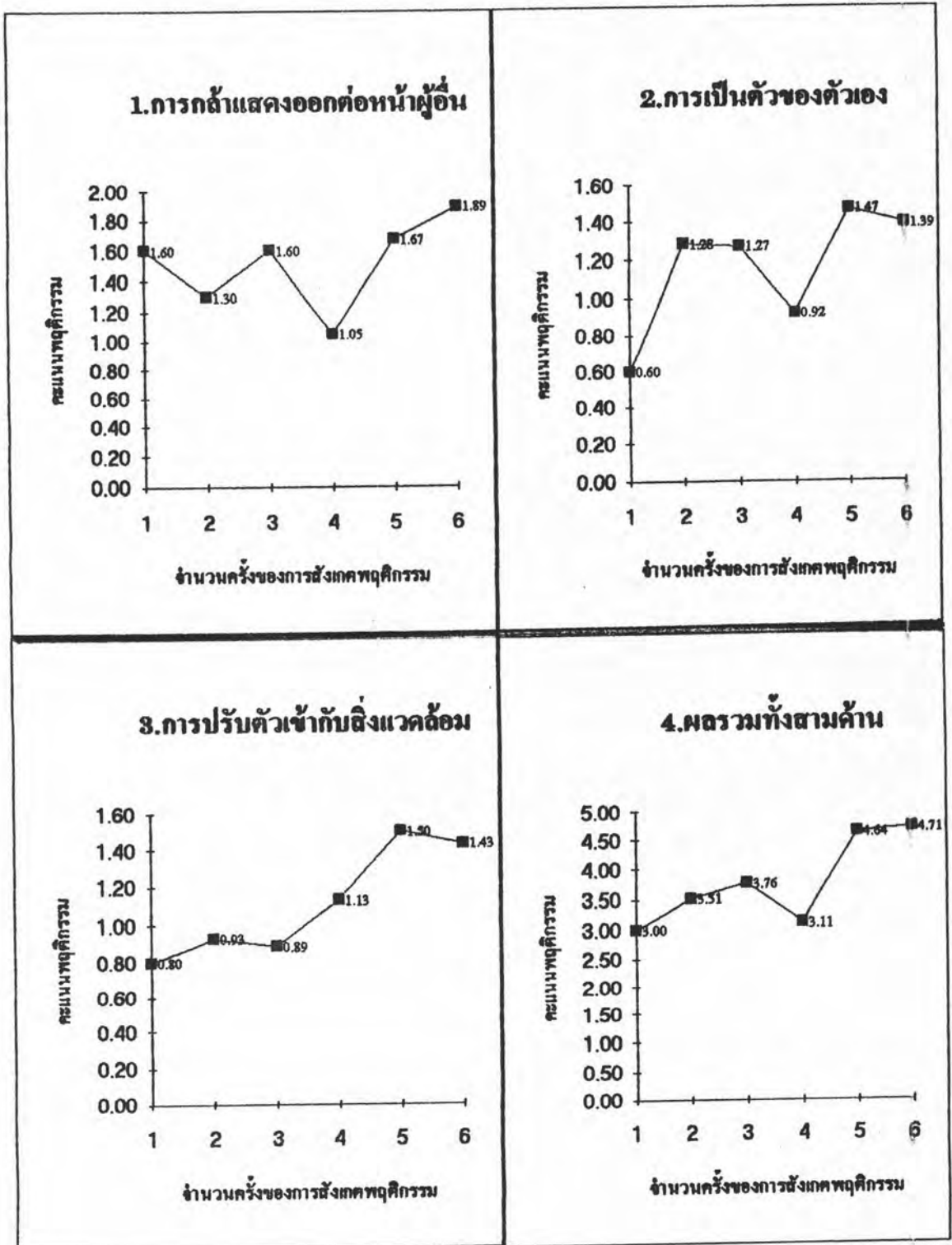
ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กหญิงแพมค่อนข้างขี้อาย ไม่พูด เข้าร่วมกิจกรรมเป็นบางครั้ง มักจะแยกไปนั่งเล่นหรือทำงานอยู่คนเดียว สามารถทำงานได้เป็นระยะเวลาสั้น แต่ทำช้าและไม่สำเร็จ ไม่ชอบทำงานร่วมกับกลุ่มกับเพื่อน มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนน้อย เมื่อเพื่อนเข้าหาจะไม่ค่อยมีปฏิกิริยาโต้ตอบ ไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเองไม่คุ้นเคย

หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กหญิงแพมมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างชัดเจน และมีอัตราการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างคงที่และสม่ำเสมอ กล่าวพูดด้วยเสียงที่ตั้งขึ้นกล้าแสดงออกด้วยการเข้าไปพูดหรือเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน และปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ไม่หลีกเลี่ยงไปอยู่คนเดียว ไม่แสดงอาการหวั่นอายทั้งในการพูดหรือการกระทำ สามารถทำงานได้เสร็จทันเวลาที่กำหนด สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้ บางครั้ง มีการทบทวนที่แปลกใหม่และกล้าเข้าร่วมในสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้

9) นักเรียนคนที่ 9 : เด็กหญิงกวาง

9.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

แผนภูมิที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และคะแนนรวมทั้งสามด้านของเด็กหญิงกวาง หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดปรีอิวแมนนิส

จากแผนภูมิที่ 13 แสดงว่าเด็กหญิงกวางมีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และผลรวมทั้งสามด้าน สูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส กล่าวคือ

ด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น เด็กหญิงกวางมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 3,5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 2,4 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่นสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการเป็นตัวของตัวเอง เด็กหญิงกวางมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,5 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 3,4,6 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเป็นตัวของตัวเองสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม เด็กหญิงกวางมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,4,5 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 3,6 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ผลรวมของความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้าน เด็กหญิงกวางมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,3,5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้านสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

9.2 ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ

เด็กหญิงกวาง อายุ 9.1 ปี ระดับสติปัญญา 39 ฐานะดี อยู่ร่วมกับบิดามารดา เป็นบุตรคนเดียว มีนิสัยข่างพูด ชอบเล่นและขมมาก ไม่ค่อยสนใจผู้อื่น มีระยะความสนใจสั้นมาก มีปัญหาด้านการเคลื่อนไหวนิ้วมือ ชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิง เข้ากับเพื่อนได้ดี

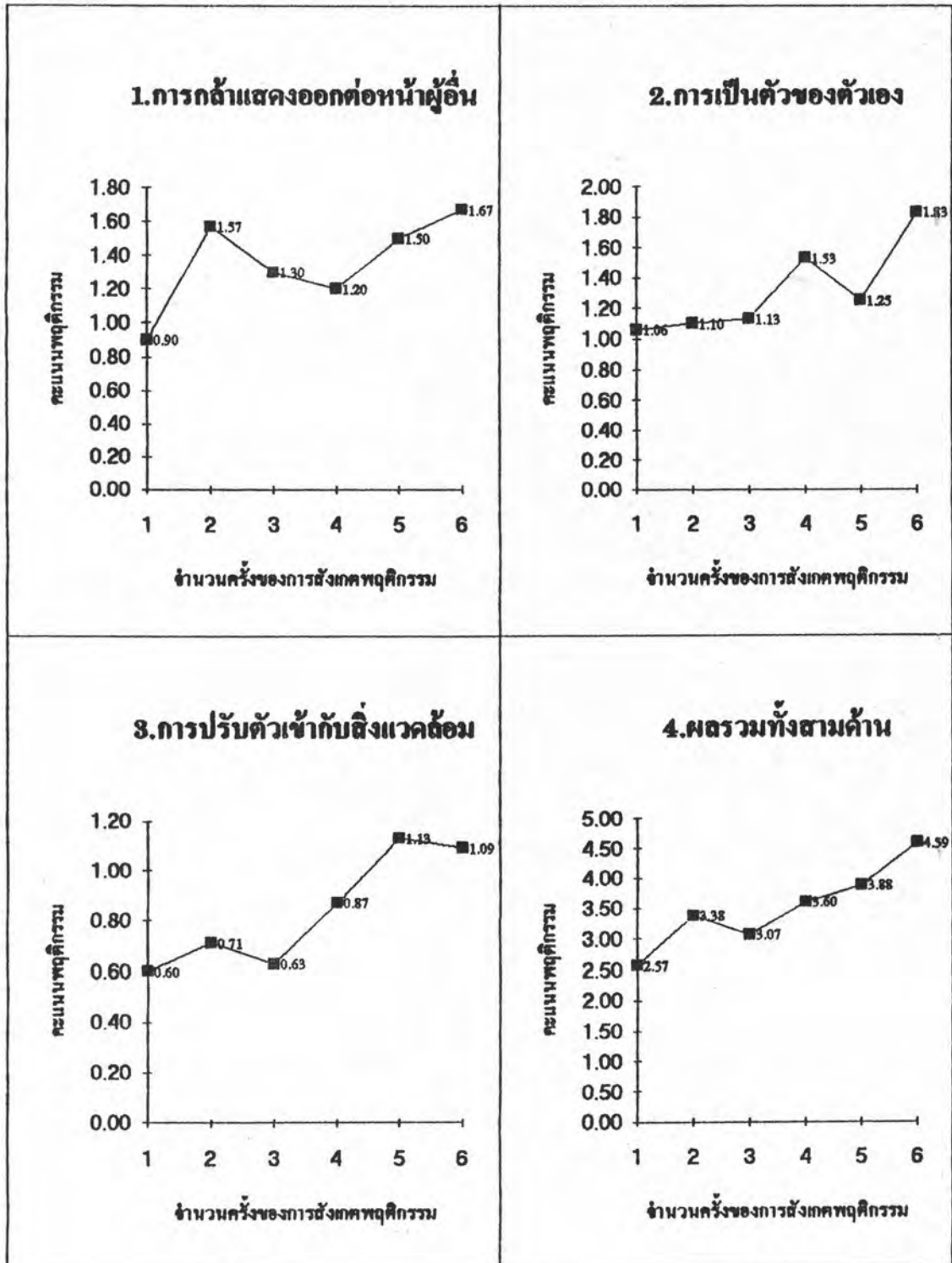
ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กหญิงกวางพูดเก่ง แต่ไม่ค่อยรู้เรื่อง ชอบเล่นและพูดคุยกับเพื่อน ไม่ค่อยสนใจเรียน ต้องชักชวนให้ร่วมกิจกรรมเสมอ สามารถทำตามได้บ้างในบางกิจกรรม มีช่วงความสนใจสั้น ทำงานด้วยตนเองไม่ค่อยได้ ต้องมีผู้ให้ความช่วยเหลือหรือแนะนำ แต่มีความพยายามในการทำ และมักจะทำไม่สำเร็จ จะแสดงอาการล้มเล ไม่แน่วใจก่อนลงมือทำกิจกรรม ชอบแย่งสิ่งของระหว่างทำงานกลุ่ม ไม่รู้จักแก้ปัญหาหรือตัดสินใจด้วยตนเองสามารถเข้ากับเพื่อนได้ดี ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นบางครั้ง ไม่ค่อยกล้าเข้าร่วมในสถานการณ์ใหม่ ๆ

หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กหญิงกวาง มีการเปลี่ยนแปลงดีพอสมควร แต่คะแนนการเปลี่ยนแปลงไม่ค่อยสม่ำเสมอแปรตามสภาพอารมณ์ในขณะนั้น ให้ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองโดยไม่ต้องชักชวน และปฏิบัติได้เป็นระยะเวลาสั้น อาการล้มเล ไม่แน่วใจไม่ปรากฏอีก กล้ายอมรับผิดเมื่อได้รับการซักถาม มีความพยายามทำงานด้วยตนเองก่อน เมื่อไม่สามารถทำได้จึงขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น เริ่มรู้จักตัดสินใจและแก้ปัญหาได้บ้าง รู้จักให้เพื่อนยืมสิ่งของหรือแบ่งสิ่งของให้เพื่อนในกลุ่ม การพูดคุยขณะเรียนน้อยลง และกล้าทำผลงานใหม่ที่ไม่เคยทำมาก่อน และสามารถทำงานจนเสร็จ

10) นักเรียนคนที่ 10 : เด็กหญิงตุ้ย

10.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

แผนภูมิที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความเชื่อมั่นตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และคะแนนรวมทั้งสามด้านของเด็กหญิงตุ้ย หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

จากแผนภูมิที่ 14 แสดงว่าเด็กหญิงดุษฎีมีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และผลรวมทั้งสามด้าน สูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส กล่าวคือ

ด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น เด็กหญิงดุษฎีมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 3,4 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่นสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการเป็นตัวของตัวเอง เด็กหญิงดุษฎีมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,3,4,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 5 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเป็นตัวของตัวเองสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม เด็กหญิงดุษฎีมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,4,5 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 3,6 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

ผลรวมของความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้าน เด็กหญิงดุษฎีมีคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเป็นลำดับในการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 2,4,5,6 และมีคะแนนลดลงในครั้งที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 6 พบว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองทั้งสามด้านสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

10.2 ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ

เด็กหญิงตุ้ย อายุ 8.10 ปี ระดับสติปัญญา 50 ฐานะปานกลาง อยู่ร่วมกับบิดามารดา มีพี่น้องรวม 2 คน เป็นบุตรคนเล็ก มีนิสัยขี้อาย พูดน้อยและไม่ซัด เก็บตัว ชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิง สนใจเรียนค่อนข้างน้อย สามารถทำงานจนเสร็จ

ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กหญิงตุ้ยขี้อาย ไม่พูด นั่งเฉย เวลาพูดเสียงเบามากแทบไม่ได้ยิน แสดงอาการไม่แน่ใจ หวั่นกลัว อาย เมื่อจะเข้าร่วมกิจกรรมชอบเล่นกับเพื่อนในระหว่างการเรียน ช่วงความสนใจสั้น ต้องกระตุ้นอยู่เสมอ ทำงานด้วยตนเองได้ ชอบแสดงอาการนั่งเฉย การตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเองค่อนข้างน้อย มีการแย่งสิ่งของกับเพื่อนเป็นบางครั้งและจะเป็นฝ่ายรอให้เพื่อนเข้าไปหา ไม่ค่อยกล้าเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ

หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เด็กหญิงตุ้ย มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างชัดเจน แม้ว่าคะแนนการเปลี่ยนแปลงจะขึ้นลงไม่สม่ำเสมอบ้างในบางครั้ง แต่การพัฒนาก็เป็นไปในทางที่ดีขึ้น สามารถพูดด้วยเสียงที่ดังขึ้น กล้าเข้าร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม เมื่อชักชวนให้ทำคนเดียว สามารถที่จะทำได้ทันที การเล่นกับเพื่อนในขณะเรียน ลดลง สามารถทำกิจกรรมได้เป็นเวลานานขึ้น ไม่ต้องกระตุ้นให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ พยายามช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาด้วยตนเองในขณะทำงาน รู้จักแบ่งปันสิ่งของและหยิบของให้เพื่อน พูดคุยกับเพื่อน ก่อนบ้าง กล้าที่จะเลือกทำสิ่งใหม่ ๆ เป็นบางครั้ง